

РЕШЕНИЕ №199

гр.Перник, 30.12.2011 г.

В И М Е Т О Н А Н А Р О Д А

Административен съд – Перник, в публично заседание на първи декември две хиляди и единадесета година, в състав:

СЪДИЯ: Емилия Иванова

при секретаря **А.М.*****, като разгледа докладваното от съдията **административно дело № 316/2011 г.** по описа на съда, за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 и сл. от АПК, във връзка с чл. 405а, ал.7 от КТ.

Образувано е по жалба на **Р.С.К. *****, срещу постановление за обявяване съществуването на трудово правоотношение от 01.08.2011 г. на главен инспектор при Дирекция „Инспекция по труда – Софийска област”.

В жалбата се твърди, че постановлението е незаконосъобразно. В жалбата и в представени по делото писмени бележки подробно се излагат доводи в подкрепа на тези твърдения. Иска се отмяна на постановлението и присъждане на разноски.

Ответникът по жалбата Д „ИТ Софийска област”, чрез процесуалния си представител оспорва жалбата. Намира, че правилно административния орган е констатирал наличието на трудово правоотношение и е издал постановление по чл.405а от КТ.

Административен съд-Перник, след като обсъди сочените в жалбата основания във връзка със събраните по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

Административното производство е започнало по сигнал рег.№14320/13.07.2011 г. на Директора на ОД на МВР гр.Перник до Дирекция „Инспекция по труда – Софийска област”, с който компетентния административен орган е уведомен за констатирани нарушения на трудовото законодателство. Според посоченото в сигнала земеделският производител **Р.С.К.***** е назначил на работа в кравефермата си в гр.Брезник, две лица без да е сключил договор с тях.

По повод този сигнал, в кравефермата стопанисвана от жалбоподателя е извършена проверка на 26.07.2011 г. и по документи на 01.08.2011 г. в сградата на ИТ Софийска област”. Резултатите от проверката са оформени в протокол №694/01.08.2011 г., с който се констатира нарушения на чл.62, ал.1 от КТ във вр.с чл.1, ал.2 от КТ.

С постановление от 01.08.2011 г. на гл.инспектор в Дирекция "ИТ Софийска област" гр.Перник, е обявено съществуването на трудово правоотношение между **Б. М.Б.***** и **Р.С.К.*****, като земеделски производител. Със същото постановление на жалбоподателя е дадено предписание в срок до 03.08.2011 г., да предложи сключване на трудов договор на **Бехрие М.Б.*****.

При така изложената фактическа обстановка съдът намира от правна страна

следното:

Жалбата е подадена от страна, имаща правен интерес от оспорването, в законоустановения срок, поради което е процесуално допустима.

Постановлението, респ. предписанието за сключване на трудов договор представлява индивидуален административен акт по смисъла на чл. 21, ал.1 и ал.2 АПК, с който се констатира вече възникнали, съществуващи права и задължения, респ. отношения и едновременно с това изпълнява функцията на принудителна административна мярка, по отношение на работодателя. В качеството си на административен акт по чл. 21 АПК подлежи на оспорване по реда на чл. 145 АПК, респективно на съдебен контрол за законосъобразност съгласно чл.405а, ал.7 от КТ. Неправилно в бланката, на която е написано предписанието е посочено, че следва да се обжалва пред съответния районен съд. Жалбата е подадена до Административен съд гр.Перник, който е компетентен да я разгледа съгласно измененията на КТ публикувани в ДВ бр.108/2008г.

Разгледана по същество жалбата е неоснователна.

От доказателствата по делото се установява, че при извършена проверка от инспектори в дирекция ИТ"Софийска област" гр.Перник, в обект представляващ кравеферма, находяща се в гр.Брезник, бившето ДЗС, стопанисвана от ЗП Р.С.**, лицето Б.*** е извършвало работа като „дояч“. Лицето не е имало сключен трудов договор. По време на извършената проверка инспекторите са установили, че извършваната от заинтересованата страна дейност носи белезите на предоставяне на работна сила, какъвто извод може да бъде изведен и от доказателствения материал събран по време на тази проверка.

По делото са разпитани четирима свидетели, от показанията на които е установява различна фактическа обстановка. Свидетелката Алекова установява факта, че на 26.07.2011г. тя и още двама колеги са извършили проверка в кравефермата. Там на място са заварили две лица да доят кравите-мъж и жена. След като са си свършили работата тези лица са попълнили декларация, в която собственоръчно са вписали, че работят в този обект, с работно време и срещу уговорено трудово възнаграждение. Показанията на тази свидетелка са последователни и непротиворечиви и кореспондират с останалия доказателствен материал.

При разпита на свидетелят Мирчев, се установявиха факти и обстоятелства, които касаят проверка извършвана от служители на ОДП гр.Перник, въз основа на която е започнала проверката на ИТ „Софийска област“, но те касаят друг ден на проверка, която е осъществена с друга цел и поради това не са в пряка връзка с предмета на оспорване. Свидетелят Мирчев не е присъствал при извършването на проверката от инспекцията по труда и издаването на оспорвания акт, поради и което показанията му не следва да се обсъждат.

По същата причина не изясняват фактическата обстановка и показанията на свидетелката Б.***. Тя не е присъствала при проверката осъществена от ИТ „Софийска област“ на 26.07.2011 г.

Свидетелят Каменов е присъствал на проверката. Същият е останал с убеждението, че проверката се извършва от полицията. След предявяване на декларацията по чл. 402 от КТ същият заяви, че подписа е негов, но е бил принуден да пише, като една жена е диктувала какво да се пише и той е писал. Не знае Р.*** да е давал работа на Маскуд. Показанията му се ценят дотолкова доколкото потвърждават, че е извършвана проверка и са подписвани декларации.

Съгласно чл.405а, ал. 1 от КТ, Инспекцията по труда има право да обявява с постановление съществуването на трудово правоотношение, когато установи, че работната сила се предоставя в нарушение на чл. 1, ал.2 от същия кодекс.

На основание чл. 405а ал.4 от КТ, въз основа на постановлението по ал. 1 контролните органи на инспекцията по труда дават предписание на работодателя да предложи на работника или служителя сключване на трудов договор. В случаите по ал. 1, изречение трето трудовият договор се сключва от датата на възникването на трудовото правоотношение, определена в постановлението.

При проверката отонсно законосъобразността на постановлението, съдът следва да провери дали административният акт е издаден от компетентен орган, при спазване на установената форма и материалноправните разпоредби, при съблюдаване на административнопроизводствените правила и дали преследва целта на закона.

Не се споделят от решаващият състав изложените в жалбата твърдения за липса на компетентност на органа издал предписанието. Административният акт е издаден от орган с материална, териториална компетентност и такава по степен предвид разпоредбите на чл. 405а КТ и чл. 20, ал. 3, т. 2 от Устройствен правилник на Изпълнителна агенция "Главна инспекция по труда". Съгласно посочените разпоредби Инспекцията по труда, като контролен орган има компетентност да реагира при непосредствено констатирани нарушения на трудовото законодателство и да вземе незабавно мерки за отстраняването им, в това число и да обяви съществуването на трудово правоотношение при установено при проверка престирание на труд.

Съгласно чл. 20, ал. 1 от Устройствения правилник, инспекторът от инспекция по труда е контролен орган и има правомощия, установени в КТ, като при установяване нарушение на законодателството издава постановление по чл. 405а от КТ за обявяване на съществуването на трудово правоотношение. Постановлението е издадено от длъжностно лице, което по силата на посочените разпоредби изпълнява функции на контролен орган и упражнява правомощията по чл. 405а КТ. Именно в тяхно изпълнение е издаден и оспорения административен акт.

С оглед изложеното до тук се налага извода, че оспореният акт е издаден от административен орган, разполагащ с материална и териториална компетентност, в писмена форма и има необходимото съдържание регламентирано в чл. 59 от АПК. При осъществената съдебна проверка не се установиха и нарушения на материалния закон или несъответствие с целта на закона, които да обосновават отмяна на оспорения административен акт.

Мотивиран от горното и на основание чл. 172 от АПК, съдът

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на **Р.С.К. *****, срещу постановление за обявяване съществуването на трудово правоотношение от 01.08.2011 г. на главен инспектор при Дирекция „Инспекция по труда – Софийска област”.

Решението подлежи на обжалване пред Върховен административен съд в 14 дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ:/п/